

fig de europæiske Forhold for Maal og Vægt. Man kunde spørge, om det i det hele taget er Arbejdet værd, om al den Besvær, der uimodstgælig vil følge med Systemets Indførelse her i Landet, er værd at paatage sig, men man kan ikke tvivle om, at dette Besvær ikke er værd at paatage sig, med mindre man ogsaa vinder det, at man kommer det fremmede Maal- og Vægtsystem nærmere gennem Benævnelse. Det skal være mig lært, om man til Vættelse for den menige Befolkning kunde finde Benævnelser, som vilde være ikke forvirrende, men klare og stille dem sideordnede med de fremmede, men jeg maa have bestemt, at vi ikke kunne undvære de fremmede. Det er Hovedsagen ved Loven, at man faar Benævnelser, ensartede med andre Nationers Benævnelser paa de tilsvarende Maal

Th. Nielsen: Jeg tør nok sige, at ingen kan være varmere Ønsker end jeg for, at der maa komme et godt Resultat ud af vore Forhandlinger her, men der er ingen Regel uden Undtagelse, og denne Undtagelse gælder for mit Vedkommende her ved dette Lovforslag. Jeg maa tilstaa, at jeg med Hensyn til det nærer et meget levende Ønske om, at der ikke maa komme noget Resultat ud deraf eller i alt Fald — og det er det mindste, jeg maa haabe — at der ikke kommer noget ud af det i Alar. Jeg grunder dette Haab paa det, som den ærede sidste Taler anførte, at der ikke findes noget om Susterbæsenet i Lovforslaget, thi ogsaa jeg ønsker dette Punkt medoptaget i Forslaget. Det er bekendt, at Folketinget ønskede hele Susterbæsenet ind i selve Lovforslaget, hvad jo kan være ret rimeligt, naar man ellers vil have dette Forslag, thi det var jo Tilfældet med Forordningen af 1798, hvor hele Susterbæsenet findes optaget. Denne Sag er for mig tillige et Vidnesbyrd om, hvorledes den saakaldte offentlige Mening tilshneladende kan være for en Sag, uden at denne i Virkeligheden har Rod i Folket. For at godtgøre dette, skal jeg ikke komme tilbage til selve Sagens Historie i dens Helhed, hvilket vistnok ogsaa vilde være altfor vidtløftigt, men det maa dog være mig tilladt at fremdrage nogle enkelte Kendsgerninger. Jeg skal saaledes minde om, at i 1863, 1866 og 1872 afholdtes der nationaløkonomiske Møder, henholdsvis i Gøteborg, Stockholm og Kjøbenhavn, og alle tre Steder tror jeg, at man vedtog Resolutioner til Fordel for Meterstykket. Jeg selv sætter megen Pris paa Nationaløkonomer og Statistikere, men hvor megen Pris jeg end sætter paa dem, er det dog ikke at antage, at deres Resolu-

tioner ere noget Udtryk for den offentlige Mening og endnu mindre for Befolkningens Flertal, hvem de endogsaa staa temmelig fjærnt. Det er den første Begyndelse til, at man begyndte at tænke paa Systemet her hjemme hos os, og i Samlingen 1872—73 kom der Forlangende til Folketingets Finansudvalg om en lille Bevilling til en Mønstermeter og et Mønstertilogram. Den ærede Ordfører, nemlig det ærede Medlem fra Rolding (Berg) tog deraf Anledning til i Folketinget at holde en meget begejstret Lovtale over Meterstykket, og uagtet Sagen slet ikke siden kom frem i Finansudvalget eller havde været til Forhandling i Finansudvalget, blev denne lille Bevilling givet. Man tænkte imidlertid ikke, at den skulde give Anledning til en Lovprisning af selve Meterstykket, som ikke laa for i den Forstand. Smidlertid blev Ordføreren ikke modtaget; thi man tænkte herom som om saa meget andet, at det vilde i Virkeligheden ikke faa større Betydning; men Ministeriet var meget lydhor. Det havde nu Nationaløkonomerne for, at det var noget, der om ikke var paatrængende nødvendigt, saa dog meget nødvendigt, og der kom jo fra det folkevalgte Kammer et stærkt Ønske frem; thi man havde jo Grund til at tro, at den ærede Folketingsmand fra Rolding kunde være et Udtryk for Tinget i saa Henseende, og Ministeriet blev jo for saavidt støttet heri, som den ærede Folketingsmand fra Horsens (Bajer) lejlighedsvis og paa en Tid, da Sagen ikke var til Forhandling, ligesaa varmt udtalte sig for Meterstykket. Den ærede Folketingsmand for Horsens er jo en meget teoretisk uddannet Mand og sætter megen Pris paa teoretiske Systemer. Ministeriet tog saa deraf Anledning til at nedsætte en Kommission, og denne Kommission arbejdede usædvanlig raft og hurtig, idet den gjorde sig færdig paa et Par Maaneder og kom med sin Betænkning, som naturligvis gik ud paa at anbefale Meterstykket. Der var imidlertid et Mindretal i Kommissionen, som havde en afvigende Mening, nemlig Professor Golding. Ministeriet hørte Kjøbenhavns Magistrat, og den var af samme Mening som Nationaløkonomerne; der siges ogsaa, at man har hørt andre Autoriteter, men det nævnes ikke hvilke. Kun Kjøbenhavns Magistrat har man hørt; men jeg vilde nu ønske, at den ærede Minister, da dette jo er en Sag, som angaar Befolkningen ganske i Almindelighed saa godt som nogen anden Sag, vilde have hørt flere Udtalelser om den end fra Kjøbenhavns Magistrat. Der siges ganske vist, man har hørt andre Autoriteter,